

“De Wekker”, december 1956, 10^e jaargang, nummer 10.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

10e jaargang - december 1956 - nr 10

De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij de
Rotterdamsche Droogdok Maats-
schappij en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg” W. E. K.

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

WETENSCHAP
EN
KUNST

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

De avond voor Kerstmis (historisch)

Vanuit zijn kantoor overzag de stationschef de drukte op de perrons. Er waren veel reizigers die avond.

De telefoon rinkelde. Haastig greep hij de hoorn en luisterde naar het bericht over de binnenkomende trein 2004.

In het blauwe licht van de lampen leken de reizigers kleine, zwarte figuren, naamloos en eindeloos in aantal. Ze hadden allemaal haast. „Iedereen wil met de Kerstdagen thuis zijn”, zei de chef hardop. Hij verlangde er ook naar. Goddank zou zijn dienst er over een paar uur opzitten en kon hij naar huis gaan.

Opnieuw rinkelde de telefoon. . . .

Op het grote plein voor het station stond een man met kerstbomen. Hij had er niet veel meer over, maar ook de laatste probeerde hij kwijt te raken. „Pak mee, meneer, voor een riks, ik verdien er geen cent meer aan. Ik wil los”. Af en toe stampvoette hij en sloeg hij met zijn armen om warm te blijven. Het was gaan sneeuwen, grote trage vlokken, die al gauw het hele plein bedekten. Ja, zo hoort het, dacht de man, een witte Kerstmis. Van mij kunnen ze de rommel cadeau krijgen. Je krijgt er maar natte voeten van. De geluiden van het verkeer klonken gedempt, de auto's en bussen trokken grauwe sporen in het wit.

In het restaurant op de hoek van het plein was een grote Kerstboom opgesteld met veel elektrische kaarsen. Een paar kinderen drukten hun neuzen plat tegen de ruit om te kijken. De portier die hen meestal wegjoeg, probeerde vriendelijk te zijn. Hij schraapte zijn keel. „Dat is een mooie, hè?” zei hij en voelde zich onhandig en schaapachtig. De kinderen letten niet op hem. „Wij hebben er thuis ook een”, zei een jongetje, „niet zo groot als deze, maar ik heb mogen helpen met versieren. Allemaal engelenhaar en sterren. En we hebben ook een stalletje. Ga je mee kijken?” Hij sleepte zijn vriendje mee en hand in hand gleden ze weg door de sneeuw. De portier oogde hen na. Sentimenteel gedoe, bromde hij in zichzelf. Toch hoort een Kerstboom er bij en hij tuurde naar de talloze lichtjes in de boom.

Aan een tafeltje van het restaurant zat een man die naar de kinderen had gekeken. Ze deden hem er nog sterker naar verlangen om nu thuis te zijn. Stom dat hij die trein had gemist. Hij moest nu drie uur wachten. De ober bracht hem koffie. „Hebt U dienst met de Kerstdagen?” informeerde hij in een plotselinge behoefte tot vertrouwelikheden. De ober knikte. „Jazeker, meneer, de Kerstdagen zijn voor ons extra druk. We zorgen voor een prettige sfeer en intieme muziek; voor

alles wat bij een gezellig Kerstfeest hoort”. Maar teruglopend naar het buffet verlangde de ober er naar dat de feestdagen al voorbij waren, dan nam hij een vrije dag en ging met zijn pantoffels aan achter de kachel zitten, dacht de man. Ze zouden thuis met elkaar zingen en naar de kerk gaan. Dat hoort immers op Kerstfeest.

De sneeuw bleef vallen. De man met de Kerstbomen was naar huis gegaan. Hij had alles verkocht en goede zaken gedaan. Het restaurant liep langzaam leeg. Het was bijna twaalf uur. Ook de man stond op. Zijn voeten zakten diep weg, toen hij naar het station liep. Op het perron liep hij eenzaam heen en weer. „Hallo, hallo” schalden de luidsprekers. Met een schok bleef hij stilstaan en luisterde naar de omroeper. „De trein uit het Oosten heeft door de zware sneeuwval een half uur vertraging”. Mismoedig liep hij naar de wachtkamer en rukte aan de deurknop. Dicht! Hij kon toch moeilijk een half uur op het perron wachten; hij was nu al verstijfd van kou. Zoekend keek hij rond. Was iedereen naar huis om feest te vieren? Zwaaiend met een sleutel kwam de stationschef aangelopen. „Komt U maar mee. Ik zal een loods open doen. Daar staat U uit de wind. Ja, het personeel van de wachtkamer is al naar huis”. Uit de schaduw van de gebouwen maakten zich nog een paar gestalten los, een dikke volkswrouw en drie opgeschoten jongens. In de loods gaf een elektrische lamp een koud en onbarmhartig licht. Een stapel jute zakken lag in de hoek en er stonden enkele lage wagentjes. De vrouw liet zich neerzakken op een lorrie. „Nou meneer, U kijkt as een oorwurm”, deelde ze ongevraagd mee. „Weet U, dat het Kerstnacht is. Dan gebeurt het wonder van het Kerstkind. Ik zou maar een ander gezicht zetten”. De opgeschoten jongens keken belangstellend toe, klaar om te grinniken, maar de vrouw richtte zich ook tot hen. „Jullie lijken de herders wel” zei ze en iets in haar toon verhinderde hen om te gaan lachen.

De deur van de loods ging open. In vreemde spanning keken de aanwezigen wie er binnen kwam. Het waren een paar verlegen meisjes. „Dat zijn de heilige engelen”, zei de vrouw, alsof ze hierop had zitten wachten. „Een goede Kerstmis, kinderen”, en ze knikte de meisjes, die aarzeland een plaats zochten om te zitten, moederlijk toe.

Weer ging de deur open. Een koude windvlaag woei binnen. Op de drempel stonden een man en een vrouw met een klein kind, in dekens gewikkeld, op de arm. „Heer in de hemel, daar hebben we Maria en Jozef

en het Kind zelf", zei de vrouw zó zacht, dat ze het bijna tegen zichzelf zei.

"Is hier nog plaats voor ons"? vroeg de binnenkomende. De man die op zijn trein stond te wachten, knikte: „Ja, komt U maar". Hij veegde de lorie, waarop hij had gezeten, schoon. En één ondeelbaar ogenblik werd deze loods de stal. Als het niet zo gek gestaan had tegenover de anderen, was hij neergeknield. Naar de hel met alles wat „bij Kerstmis hoort", dacht hij. Gods Kerstfeest is anders dan het onze.

De stationschef kwam aangelopen: „Over een paar minuten loopt de trein binnen op spoor twee. Goede Kerstdagen allemaal".

Nie. van Rhijn

„Vrees niet, want zie, ik verkondig
U grote blijdschap . . . ."

Lucas 2 : 10.

Blijdschap, dat bracht het wonder van de Kerstnacht de herders. Een blijdschap, die de vrees deed wijken. Het is begrijpelijk dat de eenvoudige herders, die wacht hielden bij hun kudden in Efratha's velden, in de eerste ogenblikken hevige ontsteld waren toen „een licht hen omscheen".

Hoe dikwijls worden wij niet geconfronteerd met gebeurtenissen, welke ons onverwachts overvallen en met schrik vervullen. Wij begrijpen het niet en zijn bevreesd, een zelfde vrees als van de herders. Dan ontgaat ons in die momenten de ware zin van hetgeen te onzer kennis wordt gebracht, wij doorgronden niet aard en omvang van de plotselinge veranderingen die zich in het leven van alle dag kunnen voordoen.

De mens uit de twintigste eeuw beseft wellicht beter dan de herders uit het Kerstverhaal wat het „leven in vrees" inhoudt. Het wereldgebeuren van de laatste vijftig jaar heeft een bijkans permanente angst doen ontstaan. Wellicht zou onze vrees dan ook anders zijn geweest dan die van de herders. Maar de grote vraag is ook, of wij even onbevanging tegenover Het Wonder zouden hebben gestaan als deze simpele liederen uit het begin der jaartelling.

Ook heeft de mens veel ontzag ingeboet. En het is juist dit ontzag, dit critiekloos aanvaarden, welke bij de herders de vrees kon doen wijken voor de blijdschap. Want zij gingen spontaan, met vreugde in hun harten, in stille ootmoed naar Bethlehem's stal en aanvaardden Het Wonder, zoals het hun was aangekondigd. Is het niet onze taak, ieder jaar weer Het Wonder, het blijde van het Kerstfeest te ontdekken?

Moeten ook wij niet in de dagen, dat Het Licht van God's liefde de aarde omschijnt alle vrees uit onze harten bannen en ons oprecht bezinnen op deze zin uit de aangehaalde tekst:

„Want ziet, ik verkondig U grote blijdschap
die al den volke wezen zal"?

Viert zo Uw Kerstfeest met de Uwen, in ware blijdschap, gelijk de herders zulks deden.

Zij lieten alles achter, zelfs hun bezit, de kudden, om te gaan aanbidden Het Kind in de kribbe. . . .

EEN GEZELLIGE MIDDAG

MET JONGE OUWETJES

Was dat even leuk die zaterdagmiddag 10 november j.l.! Dat was weer het voortvarende W.E.K.-bestuur en daarachter natuurlijk een welwillende directie die ons zo'n gezellige middag bezorgden. Wat begon dat al direct geweldig met het openingswoord van onze zo gewaardeerde voorzitter. 't Moet je maar gebeuren, als je zo om en de bij 70 jaar gaat worden, dat je vanaf het podium met volle overtuiging wordt toegeroepen: „Kerels, wat zien jullie er patent uit, jullie worden

ieder jaar jonger". Was dat een complimentje, als je je vrouw naast je hebt zitten, die niet anders weet te vertellen dan dat je elke dag weer vergeet je benen op te lichten, zodat alle matjes scheef komen te liggen; dat je zo'n ouwe sok wordt. Dank je wel, voorzitter, voor je hartelijke woorden.

Inderdaad, wij worden weer jong opnieuw, vooral die middag; wij hebben gezongen als . . . lijsters? In ieder geval hebben wij ons best gedaan, al schoot er bij deze of gene wel eens een brok in de keel, voor een groot deel toe te schrijven aan de ontroering die zich van hen meester maakte toen wij vol jeugdig vuur aanhieven:

Ferme jongens, stoere knapen,
Zijt gij niet van zessen klaar?

Ik begon juist mijn rug te strekken en mijn vuisten te ballen, toen ik mij naar mijn vrouw moest buigen, die mij in mijn oor fluisterde: „Zing jij maar niet mee, als ik je niet geholpen had met je boordenknoopje had je om zes uur nog niet klaar geweest, ouwe sok". Ik ben toen maar gelaten, zonder gestrekte rug, gaan zitten, want 't valt toch niet mee dat lang vol te houden. Wat kan een vrouw toch onnoemelijk veel kwaad stichten met een enkele opmerking, doch wat maakte Harry Bordon weer veel goed met zijn Limburg-lied, ons beider lievelingsmelodietje. Alles was ineens weer goed, wij beidjes hebben ons verder de gehele middag zitten te verkneuteren. 't Is niet mijn bedoeling van al hetgeen wij genoten verslag te doen, wij hebben van alles dankbaar gebruik gemaakt, het was alles even prachtig en mooi en ook . . . lekker! Vooral hetgeen op de planken geboden werd was een enorme prestatie.

Toen ik vanmiddag ('t is nu dinsdag), een gordijn-oogje moest bevestigen nabij het plafond heb ik het keukentrapje beklommen, door twee burens ondersteund, en zo dat karwel geklaard. Natuurlijk kon zij, die mijn zorgen deelt, het weer niet laten op te merken: „Je lijkt die koorddanser wel, alleen je bibbert wat harder".

Toen ik des avonds na het feest die Slavische danser maar niet vergeten kon en mijn vrouw in de keuken was om koffie te zetten, kon ik de verleiding niet weerstaan eens even te proberen of ik hem misschien kon overtroeven of tenminste hem kon evenaren. 't Leek mij wel verstandig zachtjes aan te beginnen, dus besloot ik maar met de hurkdans te starten. Met een flinke ruk mijn broek ophalend, maakte ik onberispelijk een diepe kniebuiging, armen vooruit. Het ging eerst heus goed, maar jammer genoeg te diep, zodat ik met een behoorlijke bons op het onderste gedeelte van mijn rug terecht kwam. Moeizaam werd ik door mijn vrouw op de stoel gehesen en meewarig informeerde zij of ik niet goed was geworden. Stil nou maar, suste ik, ik ben alleen wat draaijerig. Terwijl ik me verontschuldigde, realiseerde ik mij dat het, gelukkig maar, geen danseres was geweest. Anders . . . was het beslist geen gezellige middag, plus een beroerde avond geworden. Nu was tenminste mijn eer nog gered.

Ik heb het bij die eerste poging gelaten. O ja, wat zei de voorzitter ook weer: „Jullie worden ieder jaar jonger"? Wij zaten nog ja te knikken ook!!!

Nu zijn wij weer kiet, Piet, wij hebben er nu beiden maar een grapje van gemaakt. Maar wat toch echt geen grapje was en wat ik voor de volle honderd procent onderschrijf is dit: Wij mogen dan niet ieder jaar jonger worden, de groep zag er toch keurig verzorgd uit, echt van die gezapige gepensioneerde heertjes. Dat ik daar zelf een miserabele uitzondering op ben . . . nou ja, ik heb nu eenmaal mijn gezicht niet mee. En toen Janus (jullie kennen Janus toch wel) mij kritisch opnam, kon hij niet anders dan stamelen: „Kerel, jij wordt steeds dunner", waarop ik reageerde: „'t Is niet van de honger, Janus, maar jij wordt steeds dikker. Ik kan tenminste mijn veters zelf vastmaken, mij zit niks in de weg". 't Is bij dat bekvechterijtje gebleven. Per saldo vormden wij een vergadering van gepensioneerden van de R.D.M. en niet een vergadering van de

Verenigde Naties, dus was er geen reden om te gaan hakketakken. Wij hadden vele jaren met elkander de hitte des daags en de koude des nachts ondergaan zodat, nu wij elkander weer ontmoetten, vreugde en dankbaarheid overheersten.

Ja, vooral dankbaarheid, niet in het minst tegenover onze directie, die haar oude arbeiders niet het bos in jaagt met een: „Ga heen en wordt warm”; maar die in ruime mate onze zorgen helpt verlichten. Daarom kon onze voorzitter ook terecht opmerken dat hij hier geen grauwe, vale massa, levende aan de rand van armoede zag, maar mensen op leeftijd, en zonder zorgentrek op hun gezichten en allen keurig en net, te zien waren. Daarom was het ook niet slechts een grapje van onze Piet, want waar de zorgen ontbreken of minstens worden verlicht, daar krijgt de tweede jeugd zijn grootste kans.

Beste oude Sobats, jullie gaven mij daartoe geen opdracht, maar ik waag het er op, mede namens jullie allen, onze directie en daarnaast ons W.E.K. bestuur dank te zeggen, niet alleen voor deze gezellige middag, maar ook voor de woorden van onze voorzitter, die ons allen zo jeugdig, keurig en netjes vond.

W.E.K.-vrienden, ik ga nu afscheid nemen, doch zonder bijkomstige omstandigheden kan je mij in het jaar 1957, waarschijnlijk in november, ontmoeten in Odeon. Ik zit dan op de eerste rij, of anders op een andere.

Tot ziens dus, vrienden!

M. v. V.

In de pauze van deze middag kwam één van de bezoekers, n.l. de heer Kros naar de heer Dinkelaar en mij toe, of het toegestaan was na afloop een collecte te houden voor de Hongaarse vluchtelingen, wat natuurlijk direct werd toegestaan.

Het resultaat van deze collecte was:

1 à f 2,50 = f	2,50
38 à f 1,— = f	38,—
237 à f 0,25 = f	59,25
253 à f 0,10 = f	25,30
31 stuivers = f	1,55
101 centen = f	1,01

f 127,61

waarvoor wij de medewerkers hartelijk dank zeggen. Bravo „Oud-Gedienden” van de R.D.M.

De penningmeester

Een belangrijke gebeurtenis

Vrijdagmiddag 14 december j.l. werd op onze helling 7 de kiel gelegd voor de R.D.M. 300, het dubbelschroef mailschip Rotterdam voor de N.V. Mailschip „Rotterdam” (Holland-Amerika Lijn).

Dit zal het grootste, tot op heden op een Nederlandse werf gebouwde, schip worden. Tot nu toe was dit de in 1936-1938 door ons gebouwde Nieuw Amsterdam (R.D.M. 200). Deze laatste meet n.l. 36.667 Reg. ton bruto, terwijl de Rotterdam ruim 38.000 Reg. ton bruto zal meten.

Hoewel een kiellegging op zich zelf niets bijzonders is, heeft men, gezien de grote omvang van deze opdracht voor de Nederlandse nijverheid, door het uitnodigen van directies en commissarissen van H.A.L. en R.D.M., enkele vooraanstaande personen van de regering, alsmede van de Burgemeester van Rotterdam, Mr. G. E. van Walsum, er een min of meer officiële tint aan willen geven.

Ook de pers, radio en film waren hierbij aanwezig. Na afloop van deze korte plechtigheid, namelijk het plaatsen van een vlak- en een dubbele-bodem-sectie op helling 7, dankte Ir. K. van der Pols alle aanwezigen voor de door hen getoonde belangstelling, daarbij de hoop uitsprekend dat indien zich geen ernstige moeilijkheden, onder andere in de personeelsvoorziening,

zouden voordoen, het schip op de overeengekomen tijd, najaar 1959, afgeleverd zal worden.

De heer W. H. de Monchy, directeur van de H.A.L. dankte, na zijn vertrouwen in het werk en in het personeel van de R.D.M. te hebben geuit, met enkele woorden onze directie en haar staf voor de prettige en ter zake kundige samenwerking die nodig was en nog geruime tijd nodig zal zijn om deze zo grootse opdracht tot een goed einde te brengen. Zo eindigde deze korte, doch voor de geschiedenis van ons bedrijf weer belangrijke dag, om ca. 12 uur.

Doen zich geen ernstige moeilijkheden voor, dan zal de Rotterdam in het najaar van 1958 te water worden gelaten.

Teneinde enig denkbeeld te vormen inzake dit schip volgen hier enkele technische gegevens:

De bruto tonnenmaat zal minstens 38.000 Register ton bedragen. De totale lengte, ongeveer gelijk aan die van de Nieuw Amsterdam, zal ca 230 m zijn. De breedte zal ca 2 m meer zijn dan die van de Nieuw Amsterdam, n.l. 28,65 m. Er zal voor de ruim 1400 passagiers en de uit 750 koppen bestaande bemanning plaats zijn in ruime, geriefelijk ingerichte hutten, die alle air-conditioned zullen zijn.

Dit laatste is ook het geval in de eetzaal en de ruimten voor recreatie. Het schip zal worden voortgestuwd door 2 schroeven. De voortstuwingsinstallatie bestaat uit 2 stel stoomturbines en 4 hoge druk waterpompketels, te vervaardigen door de Koninklijke Maatschappij „De Schelde”.

Tot de inrichting voor de passagiers zullen o.a. behoren 9 liften, een gesloten en een open zwembad, een kerk, tevens bioscoop en theater.

Ten dienste van de bemanning zullen staan 2 proviandliften, 1 lift voor het machiniekamer-personeel, alsmede 4 roltrappen tussen keukens en eetzaal.

De tocht in Schotland

Het is moeilijk in een kort verslag een indruk te geven van het prachtige land en zijn tradities, zoals dit door de gidsen in de autobussen werd gedaan. De Schotse Hooglanden, bergen, heuvels en meren in

Aan de oever van Loch Lomond.

herfsttinten zijn bijzonder mooi. Deze korte beschrijving is dan ook meer bedoeld om één en ander nog eens in herinnering te brengen bij hen, die deze tocht meemaakten.

Wie zich, zoals wij, moeten beperken tot een ééndags-tocht, kan het beste naar de Trossachs gaan om een goede indruk van de Hooglanden te krijgen. Deze streek behoort dan ook tot de meest bezochte van Schotland.

De tocht zelf: 's-Morgens werd zo vroeg mogelijk gestart in de richting van Glasgow en bij Erskine Ferry werd de Clyde overgestoken. Aan de andere zijde van de rivier werd via Dumbarton met de bekende rots, langs het riviertje Leven gereden naar Balloch, het begin van Loch Lomond. Dit meer met zijn vele eilanden is één van de mooiste bergmeren van Schotland.

Via Drymen werd de tocht vervolgd naar Balmaha, waar Loch Lomond van een andere kant kon worden bekeken. Een prachtig punt en de heren fotografen kwamen dan ook direct in actie.

Tot Aberfoyle, de volgende plaats van de trip, zou men het landschap nog enigszins kunnen vergelijken met Limburg, hoewel de typische huizen, alle met kleine ramen, het langharige vee en de schapen met zwarte koppen en poten er natuurlijk een heel ander beeld aan geven.

Bij Aberfoyle ging het de Hooglanden in, de bussen moesten zich moeizaam naar boven trekken. Hier kregen we dan de eerste echte bergen te zien, aan de ene zijde de Ben Venue (2393 voet) en de Ben Lomond (3192 voet), de toppen gehuld in de wolken, en aan de andere kant het aardige bergmeer Loch Drunkie. Dan volgde Loch Achray met aan de overzijde het prachtige Trossachs Hotel. Weer een lustoord voor de fotografen.

Vervolgens kwam het verste, maar verreweg het mooiste punt van de tocht, n.l. Loch Katrine. Het stille meer, omzoomd door rotsen en bergen, begroeid met allerlei soorten planten en bomen in kleurrijke herfsttinten, overtrof ieders verwachting.

DRYMEN

Na een wandeling langs het meer te hebben gemaakt werd de tocht voortgezet langs Loch Vennacher, waar de boombeplanting aan de Zuidzijde de opstelling van de troepen bij Waterloo moet voorstellen. Aan de andere kant de berg Ben Ledi (2875 voet).

Via Callander, Stirling (Wallace monument en Stirling castle) en Glasgow werd toen weer naar Greenock gereden.

Het prachtige herfstweer heeft er toe bijgedragen dat deze tocht zo goed geslaagd is en, hoewel enigszins vermoeid, was iedereen voldaan over hetgeen dit land te bieden had en er dankbaar voor, in de gelegenheid

Aan de oever van Loch Lomond.

te zijn geweest weer iets meer van Schotland (wat ons zo langzamerhand dierbaar wordt) te hebben mogen zien.

Afscheid van T. Hermes

Vrijdag 7 december nam T. Hermes afscheid van zijn makkers in de gereedschapmakerij, waar hij 40 jaar werkzaam was als gereedschapsmid.

Als eerste sprak baas Heijkoop, die hem prees om zijn grote ijver in al die jaren getoond aan de R.D.M. Vervolgens sprak collega Groenenboom.

„Als collega wil ik nog enkele woorden tot je richten. Wij hebben het voorrecht gehad om deze voor jou belangrijke dag te mogen voorbereiden en met jou en je vrouw, al is het maar kort, te mogen vieren.

Ik heb ongeveer 20 jaar met je samengewerkt en gedurende die tijd heeft niet altijd de zon geschinen, de lucht was ook wel eens bewolkt. Als voorman was je het beste te vergelijken met een schoolmeester, die ook wel eens van tijd tot tijd moet optreden. Je was een man van de tijd; je had 2 horloges en die liepen altijd precies, al wisten wij wel beter! Nu heb je als herinnering deze fraaie koekoeksklok uitgezocht die ik je

namens bazen en collega's hier wil aanbieden. Mevr. Hermes, U bied ik deze bloemen aan als waardering voor het aandeel dat U heeft gehad in de 40 jaren die Uw man hier heeft gewerkt.

Fot slot hopen wij dat U beiden nog vele jaren in gezondheid zal mogen genieten".

Vervolgens werd de enveloppe van het afscheidsfonds overhandigd, waarna de heer Hermes allen dank bracht voor het mooie geschenk en de goede wensen.

Met een handdruk namen de aanwezigen afscheid van het echtpaar Hermes.

P. C. de B.

BELANGRIJK

Wij maken onze geachte inzenders er op attent dat van heden af kopij en mededelingen aan de redactie moeten worden gezonden naar ons nieuwe adres

KARIMUNSTRAAT 12, ROTTERDAM Z II

Voor een vlotte afwerking herhalen wij nogmaals de mededeling dat artikelen bestemd voor De Wekker, uiterlijk de 10e van elke maand in ons bezit moeten zijn.

HULP AAN HONGAREN

Voor bovengenoemd doel werd door het personeel van de R.D.M. bijeengebracht:

door de uur- en weekloners	f 5.405,57
door de maandloners	f 2.309,56

Totaal f 7.715,13

Het bedrag van uur- en weekloners is inmiddels gestort op giro nr. 999 ten name van Nationaal Comité Hongaarse vluchtelingen en dat van de maandloners voor de helft op giro nr. 777 ten name van Het Roode Kruis en voor de helft op giro nr. 999 ten name van reeds genoemd comité.

40-jarig jubileum

Zaterdag 1 december 1956 was voor de heer J. de Wit, van de tekenkamer, afd. werktuigbouw, een belangrijke dag. Hij, en met hem zijn echtgenote en vele medewerkers, vierden zijn 40-jarig jubileum bij de R.D.M.

's Morgens om tien uur begon op de tekenkamer „Eigen Werk” een intiem herdenkingsfeest, waarvan wij U enkele bijzonderheden willen vermelden. Na de ontvangst van de heer en mevrouw De Wit sprak de afdelingschef, de heer Ir. Tissot van Patot beiden toe.

„Het is de gewoonte dat, behalve door de directie op de 23e januari, ook in de kring der naaste medewerkers een jubileum wordt herdacht op de persoonlijke herdenkingsdatum. Daarbij is het gebruikelijk dat er een blik in het ver-

leden wordt geworpen en daarover een bloemlezing gegeven wordt, niet voor de jubilaris, want die weet daar immers alles van, maar voor de buitenstaanders.

Iedereen kent mijnheer De Wit als iemand die hulp en bijstand met grote opgewektheid gaf en zeer zeker nog dikwijls zal geven. Samenvattend in één zin, beter gezegd in één woord, kunnen we zonder overdrijving zeggen, dat U op de R.D.M. een „figuur” bent.

Na nog enkele bijzonderheden te hebben vermeld, overhandigde de heer Tissot van Patot symbolisch het (nog niet aanwezige) cadeau: een gemakkelijke en fraaie ruststoel. Hij sprak daarbij de hoop uit dat deze stoel een certificaat van deugdelijkheid zou krijgen en wenste de heer De Wit nog vele jaren werkzaam te zien, laconiek opmerkend: „Men zou kunnen denken dat het na 40 jaren trouwe dienst wel tijd voor pensioen is, vandaar die ruststoel”.

Tevens werd door hem overhandigd een lijst met namen van degenen die tot dit geschenk hadden bijgedragen en een fraai bouquet voor mevrouw De Wit, dit laatste gepaard gaande met hoffelijke bewoordingen.

De jubilaris dankte allen voor de waardering en attentie, kwam ook nog even op de stoel terug en gaf een kort overzicht van zijn diensttijd.

Vermeldenswaardig is dat het met de R.D.M. vroeger, wat buitenstaanders althans beweerden, niet zo best ging. Toen hij op de werf Fijenoord kwam te werken, zei men hem: „Je mag blij zijn dat je hier bent, want dat zootje daar (R.D.M.) gaat toch naar de mieterij!”

Dat „zootje” werd één van de modernste bedrijven en die „mieterij”...., och, reclame is overbodig.

Na de felicitaties zorgden koffie en rokerij voor een gezellig slot.

Red.

CULTURELE AVOND

voor abonneementhouders op 9 januari 1957 in Ons Huis. Voordrachtavond door Jetty Cantor, Herman Emink en Wim Verhagen. Piano: Pierre Palla.

OPRICHTING KEGELCLUB

Al enkele malen is ons de vraag gesteld om in W.E.K.-verband deze mooie sport te gaan beoefenen, waarvoor in Courzand een goede gelegenheid bestaat.

Leden, die hiervoor belangstelling hebben, kunnen zich tot 15 januari opgeven bij één van de bestuursleden. Zij krijgen dan later bericht om op de oprichtingsvergadering te verschijnen.

Wanneer er voldoende animo blijkt te bestaan zal tot oprichting van een kegelclub worden overgegaan.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secr.: M. P. v. d. Borden, Kortebantstraat 37, Rotterdam

Het Nederlands Operette Gezelschap speelt voor W.E.K. op

dinsdag 15 januari 1957 in Luxor
woensdag 16 januari 1957 in Palace
woensdag 13 maart 1957 in De Grootte Schouwburg (Zuid)
dinsdag 19 maart 1957 in De Grootte Schouwburg (Zuid)

de operette „BLOEMEN VAN HAWAII“

AAN ALLE LEDEN VAN W.E.K.

Prettige Feestdagen en een

Vooravondig 1957

Korte inhoud en rolverdeling :

Prinses Laya is de erfgename van de laatste, door Amerika naar het buitenland verbannen Koningin van Hawaii. Zij is een moderne vrouw en leeft zeer weelderig in Parijs. Een grote groep nationalisten op Hawaii, met aan het hoofd Prins Lilo-Taro, bewerkstelligt echter in het geheim haar terugkomst, teneinde haar als Koningin van Hawaii te kunnen kronen.

Het toeval wil, dat Prinses Laya een verbluffende gelijkenis vertoont met de zeer bekende Parijse revuester Suzanne Provence. Van deze gelijkenis maakt Jim Boy, de even beroemde partner van Suzanne Provence, gebruik, door Prinses Laya als Suzanne Provence naar Hawaii te smokkelen, terwijl de echte Suzanne onbezorgd van haar vakantie geniet aan de Franse Riviera.

De Gouverneur van Hawaii, die Prins Lilo-Taro reeds voor zijn nichtje Bessie bestemd heeft, omdat Hawaii eerst dan voor goed van Amerika gered is, wanneer de Hawaïse Prins met een Amerikaanse vrouw trouwt, vrijdelt op het laatste moment de kroning van Prinses Laya. Wanneer zij weigert het document te tekenen, waarin van haar geëist wordt, afstand te doen van haar koninklijke rechten, geeft de Gouverneur aan Kapitein Stone opdracht Laya te arresteren. Kapitein Stone, die, evenals Prins Lilo-Taro, verliefd is op Laya, weigert echter liever dienst, dan zijn geliefde in hechtenis te nemen. Om op haar beurt Stone's carrière te redden, tekent Prinses Laya het document. Wanneer Kapitein Stone in zijn verdriet om Laya plotseling haar dubbelgangster Suzanne Provence ontmoet, zijn beide partijen tevreden gesteld, aangezien Prinses Laya daardoor voor haar Prins is vrijgekomen. Bessie troost zich tot slot dan maar met Buffy, de secretaris van de Gouverneur. Dit heeft Buffy dan ook wel verdiend, want hij heeft er drie bedrijven lang genoeg moeite voor gedaan.

„BLOEMEN VAN HAWAII“

door Paul Abraham

Operette in drie bedrijven.

PERSONEN :

Laya, Prinses van Hawaii	Tiny Alma
Prins Lilo-Taro	Simon v. d. Geest
Kanako Hilo	Louis Engeland
Kapitein Harald Stone	Han de Jong
Lloyd Harrison (Gouverneur)	Johan Sirag
John Buffy (zijn secretaris)	Rob Milton of Gerard Müller
Bessie (zijn nicht)	Elsie Hillenius
Raka (een jong Hawaii-meisje)	Pailine Vedovitch
Jim Boy (Amerikaanse jazz-zanger)	Anton v. d. Ven
Suzanne Provence (zijn partnerin)	Tiny Alma
Perroquet (oberkelder)	Richard Bähler

Als gasten : „THE MENAMOERIA MINSTRELS“

Pauze na 1e acte.

Groot orkest o.l.v. Henk Neef
Ballet ingestudeerd door Cor van Muyden
Regie : Sylvain Poons
Costuums : Gerritsen en Zn.
Decors : Firma Doesburg.

Aanvang 20 uur.

De toegangsprijs bedraagt f 1,— per persoon.

Nadere bijzonderheden zijn vermeld op de briefjes, die de leden inmiddels hebben ontvangen voor het aanvragen van de toegangsbewijzen.

ZWEMMEN

de D. C. Endert-Stichting en waarvoor wij U hierbij uitnodigen. We beginnen dan om 8 uur. Zet U de tijd erbij? Wij verwachten allen die ouder zijn dan 16 jaar.

De agenda luidt:

- 1 Opening
- 2 Notulen van de vorige vergadering
- 3 Jaarverslag over 1956
- 4 Financieel verslag en vaststelling contributie voor het jaar 1957
- 5 Verslag polo-afdeling
- 6 Rapport kascontrole-commissie
- 7 Kiezen van kascontrole-commissie
- 8 Bestuursverkiezing; aftredend de heren M. de Ruijter, P. M. den Houter en A. Kramer, die zich eventueel herkiesbaar stellen.
De heer P. C. Noordzij ziet zich door omstandigheden genoodzaakt zijn bestuursfunctie neer te leggen. De heer Beekman van de lunchroom stelt zich gaarne beschikbaar voor deze functie.
Namen van meerdere kandidaten voor een bestuursfunctie kunnen tot voor de aanvang der vergadering bij het bestuur worden opgegeven.
- 9 Verkiezing polo-secretaris
- 10 Benoeming commissaris van materiaal
- 11 Eventuele mededelingen
- 12 Rondvraag
- 13 Sluiting.

Wij hebben besloten de inschrijving voor gratis zwemles voor de jeugd voorlopig stop te zetten wegens enorme belangstelling. In september 1957 stellen wij hiervoor de gelegenheid waarschijnlijk weer open. Momenteel is het instructiebadje vol genoeg en de tijd te beperkt. Ouderen boven de 16 jaar kunnen zich nog opgeven. Overwin Uw watervrees en valse schaamte van niet te kunnen zwemmen op oudere leeftijd. Meldt U aan bij het bad, onze instructeurs leren het U. Het lidmaatschap plus entree voor het bad kost U het luttele bedrag van f 0,70 per maand.

Het bestuur

REIZEN

VIJF DAGEN NAAR DUITSLAND

De route is dan als volgt:

Maandag 1e dag vertrek uit Rotterdam via Arnhem, Wezel, Dinslaken, over autobahn naar Dortmund, langs Werl, Soest, Arnsberg en Meschede naar Winterberg waar gelogeerd wordt.

2e dag: Winterberg, Medebach, Korbach (naar slot Waldeck), Edersee, Bad Wildungen, Frankenberg, Hallenberg, Winterberg.

3e dag: Winterberg, Langschede, Sorpesee, Attenhorn (bezoek aan druipsteengrot), Bilstein, Hohe Brach, Winterberg.

4e dag: Winterberg, bezoek aan Mohnsee, bronnen van de Ruhr, de Astenberg, Oberkirchen, Albrechtsplatz, Winterberg.

5e dag: Winterberg, Wezel, Emmerik, Arnhem, Leersum (waar gedineerd wordt) naar Rotterdam.

De prijs voor deze reis, die weer met E.V.A.G.-bussen wordt gemaakt, inclusief gehele verzorging, bedraagt f 81,00 per persoon. Geldig paspoort is vereist.

IN DE EERSTE
VACANTIE-
PERIODE
VAN DE
R.D.M.:

DRIE DAGEN NAAR LUXEMBURG

In dezelfde periode wordt een 3-daagse reis gemaakt naar Luxemburg, waarvan de route nog nader wordt bekendgemaakt. De prijs voor deze reis bedraagt f 51,00 per persoon.

Aan deze reizen kunnen **alle W.E.K.-leden** deelnemen, mits men zich vroegtijdig opgeeft aan de bekende adressen. Geeft U spoedig op, in verband met de bespreking der hotels.

Vanaf heden kunt U al voor deze reizen gaan sparen bij onderstaande personen:

Voor R.D.M. bij de heren: Hulstaart, afd. Scheepsbouw; Wijtmans, afd. Draaijerij en v. d. Steen, afd. Ketelmakerij.

Voor N.W. bij de heren: Seip, Magazijn en v. d. Sloot, Bankwerkerij.

Haast U, want de plaatsruimte is beperkt.

Het bestuur der Reisclub wenst het hoofdbestuur, de besturen der diverse clubs en hun trouwe leden,

Vrolijke Kerstdagen en een
Gelukkig en Voorspoedig 1957

daarbij de wens uitsprekende dat we ook dit jaar weer vele gezellige reizen zullen kunnen maken.

FOTOCLUB

De deelneming aan onze vorige Foto van de Maand (oktober) was bevredigend en de foto's waren over het algemeen zeer goed. Ook de bibliotheek mag zich tegenwoordig in een prettige belangstelling verheugen. Wij hebben nu een aantal zeer goede fotoboeken en tijdschriften en zijn van plan binnenkort hier nog een aantal boeken aan toe te voegen. Als U dus belangstelling heeft voor een bepaald fotoboek, laat het ons dan weten. We kunnen de aanschaf hiervan dan overwegen.

J. Bek, secr.

ONS PROGRAMMA VOOR JANUARI 1957

- 3 jan. Foto van de Maand (onderwerp: Bruggen) dec. '56. Tevens het fotograferen van kleine onderwerpen.
- 10 jan. Vergroten voor de Foto van de Maand.
- 17 jan. Vertoning van **kleurendia's** door de heren **Visser** en **De Groot**.
- 24 jan. Opzetten en **retoucheren** van **vergrotingen**.
- 31 jan. Foto van de Maand Jan. '57. Onderwerp: **Binnenhuisfoto's (St. Nicolaas en Kerstmis)**.

„De donkere dagen voor Kerstmis”, zegt men wel eens. Toch heeft deze tijd, met zijn lange avonden en vooral met zijn feestdagen, zijn bekoring. Zij leveren voor ons amateur fotografen dankbare onderwerpen op en wie thuis een kerstboom heeft staan moet zeer zeker de moeite doen om hiervan met de kinderen erbij diverse foto's te maken. Met de flitslampjes van tegenwoordig kan iedereen foto's maken van zijn eigen omgeving thuis.

Ook op Oudejaarsavond kunnen dikwijls aardige momenten geknipt worden.

Dat niet alleen op deze avonden leuke foto's gemaakt kunnen worden bewijst het volgende.

Enkele weken terug, bij kennissen op bezoek, begonnen de kinderen een verkleedpartij, en voerden ten-

slotte zogenaamd een toneelstuk op, kostelijke momenten om foto's van te nemen en we betreurden het, dat we geen van beiden een flitslampje in huis hadden. Een les althans om te zorgen steeds enkele van deze mooie lampjes in voorraad te hebben. Namens het bestuur wens ik U allen prettige feestdagen en een gelukkig Nieuwjaar.

Op 1 december 1956 namen met pensioen afscheid, de heren:

J. J. H. BROKLING

stoomkraan-machinist, geboren 21 oktober 1891 en wonende Fabriplein 9 te Schiedam,

die van 3 juni 1919 af werkzaam was bij de N.W.

K. P. VAN DER GIESSEN

koker, geboren 14 september 1891 en wonende Bakker-

straat 15 b te Rotterdam, die van 16 juli 1906, met onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

T. HERMES

gereedschap-smid, geboren 24 januari 1895 en wonende Deensestraat 39 c te Rotterdam, die van 21 april 1908, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

W. KREUKNIET

ijzerwerker-afschrijver, geboren 17 februari 1891 en wonende Ebenhaëzerstraat 103 e te Rotterdam, die van 14 september 1925, met een onderbreking, werkzaam was bij de R.D.M.

D. JOOSSE

aanhouder, geboren 14 mei 1891 en wonende Dahlia-

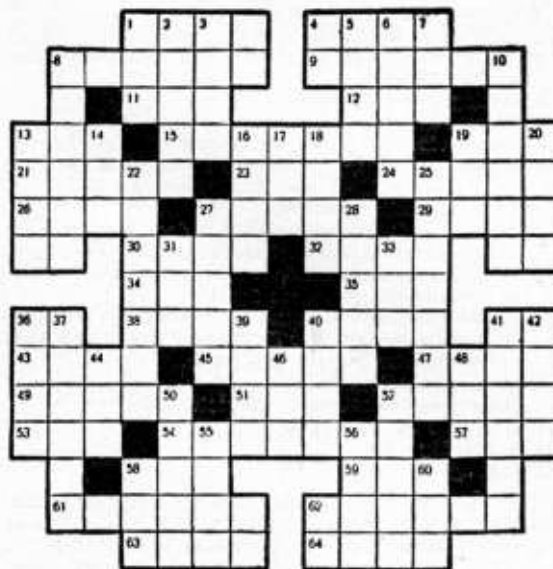

straat 48 b te Rotterdam, die van 8 januari 1925 met een aantal onderbrekingen werkzaam was bij de R.D.M.

OPLOSSING NOVEMBER-KRUISWOORDPUZZLE

HORIZONTAAL: 1 Adam; 4 ende; 8 bedrag; 9 marter; 11 Aar; 12 aas; 13 ark; 15 addenda; 19 All; 21 stand; 23 vee; 24 kraam; 26 Eure; 27 romer; 29 E'am; 30 gram; 32 pers; 34 lot; 35 gat; 36 E.K.; 38 Iser; 40 Lena; 41 ba; 43 leng; 45 loten; 47 neer; 49 bries; 51 moe; 52 stère; 53 aks; 54 Leerdam; 57 kas; 58 eer; 59 nat; 61 ridder; 62 onraad; 63 cens; 64 pats; VERTICAAL: 1 Ada; 2 draad; 3 aard; 4 Em.; 5 naad; 6 draak; 7 ets; 8 Bertus; 10 relaas; 13 Aser; 14 kar; 16 drom; 17 Eem; 18 neep; 19 anl; 20 imme; 22 négligé; 25 restant; 27 ratel; 28 Regen; 31 ros; 33 Ran; 36 Elba; 37 kerker; 39 Rome; 40 leed; 41 beraad; 42 Ares; 44 nis; 46 tor; 48 eek; 50 slede; 52 smart; 55 eren; 59 Anna; 58 Ede; 60 tas; 63 op.

De uitslag van deze puzzel zullen wij in het januari-nummer bekend maken.

DECEMBER-KRUISWOORDPUZZLE

HORIZONTAAL: 1 kist van latwerk; 4 boom; 8 dorp ten N. van Leeuwarden; 9 stad aan de Golf van die naam in het N. der Adriatische zee; 11 metaalsoort; 12 zijtak Donau; 13 honigdrank; 15 dag der week; 19 afgesloten bebouwd veld; 21 de gezamenlijke hoeveelheid; 23 maand van het jaar; 24 enkele; 26 broedplaats voor vogels; 27 gemeenschappelijke weide; 29 een der 12 zonen van Jacob; 30 stad in Duitsland; 32 karakter; 34 smal en dun stuk hout; 35 tovergodin (Germ Myth.); 36 maanstand (afk.); 38 vierhandig dier (meerv.); 40 pluim van een vogel; 41 de lezer heil (afk. Lat.); 43 tegenstelling van kort; 45 voorschrift; 47 aanloop; 49 arden kruikje; 51 vogel; 52 snee; 53 dorp in Gelderl.; 54 slot; 57 gemeente in Gelderl.; 58 smalle weg; 59 halsdoek; 61 een der vier figuren van 't kaartspel; 62 wijze leidsman; 63 afstamming; 64 wiersoort.

VERTICAAL: 1 kleeftmiddel; 2 stad in Frankrijk, die herinnert aan Jeanne d'Arc; 3 meisjesnaam; 4 platina (afk.); 5 zangwijs; 6 rivier in Gelderl.; 7 onbep. voornaamwoord; 8 diefstal plegen; 10 gereedschap (meerv.); 13 korf; 14 boom; 16 slotwoord van liturgische gebeden; 17 ontkenning (spreektaal); 18 meisjesnaam; 19 vordering; 20 bedehuis; 22 uitstalling; 25 dichtbij komen; 27 lengtemaat; 28 meubelstuk; 31 hoofddekkel; 33 soort hert; 36 iedere; 37 vis; 39 deel van het aangezicht; 40 telwoord; 41 klimwerktuig; 42 snede; 44 bijb. figuur; 46 zwarte agaatsteen; 48 water in Z.-H.; 50 zeker kaartspel; 52 kruipend dier; 55 de gezamenlijke edelen; 56 wars van alle laagheid; 58 katoen ener lamp; 60 sociëteit (afk.); 62 familieid.

Oplossing in te zenden uiterlijk 12 jan. '57 bij de redactie, nu Karimunstraat 12, Rotterdam.

Voor twee goede oplossers is, zoals gebruikelijk, een prijs van f 2,50 beschikbaar.

Op 2 december 1956 overleed de heer

S. J. VAN LEEUWEN

sorteerder van beroep, geboren 13 september 1896 en gewoond hebbende Spanjaardstraat 70 te Rotterdam.

Hij was van 1 augustus 1946 af werkzaam bij de R.D.M.

Hij ruste in Vrede.